

i de allerfleste Kommuner og i de af dem nedsatte Nævn et Ønske om Ændringer. Der er dog adskillige Kommuner, deriblandt Københavns Kommune, der har ment, at Loven i og for sig kunde anvendes uændret. Jeg har dog ment, at det var rigtigst at føre de vigtigste af de Ændringer, der var foreslaaede af Nævnene, frem til Afgørelse, og ved Forhandling med Landstinget er en Række af disse Ændringer blevet optaget i Loven. Denne fremtræder nu som en Helhed, idet de nye Ændringer er blevet indarbejdet i den. Alle de af mig foreslaaede Ændringer er ikke tagne med. Men ud fra den Opfattelse, jeg allerede gav til Kende ved Lovforslagets Forelæggelse, at Loven kunde anvendes ogsaa uden Ændringer, har jeg selvfølgelig maattet mene, at en ændret Affattelse af Loven, hvorved visse Forbedringer gennemførtes, i alt Fald burde anbefales til videre Vedtagelse ogsaa i dette Ting.

Jeg skal ganske kort nævne disse Ændringer. Under Lovens tidligere Behandling blev det i Landstinget bestemt, at ogsaa Administratorer af Husejendomme kunde være Ejernes Repræsentanter i Huslejenævnene. Paa dette Punkt har Landstinget skiftet Opfattelse. Man har ment, at det medførte Ulemper, og man er derfor nu vendt tilbage til Lovforslagets oprindelige Affattelse, hvorefter Administratorer af Ejendomme ikke kan være Ejernes Repræsentanter. Endvidere er der indført den Bestemmelse, at der skal gives den Part, der ikke har rejst Sag for Nævnet, Lejlighed til at udtale sig mundtligt eller skriftligt. Det foreslaas endvidere, at Nævnets Samtykke skal kræves, for at en Beboelseslejlighed skal kunne tages i Brug paa anden Maade end til Beboelse. Der er truffet Bestemmelse for at hindre Omgaaelse af Loven ved, at man forsøger at indføre Kontrakter uden speciel Opsigelse. Derfor foreslaas det nu, at ved Ejersens Krav om Lejersens Fraflytning ved Lejemaalets Udløb skal Opsigelsesregelen gælde, ogsaa naar Forholdet efter Kontrakten ophører uden Opsigelse. Der er indført Bestemmelse om, at naar Nævnet fastslaar Forhøjelse af Vederlag for Centralvarme, skal Lejeren med kort Varsel kunne sige Lejemaalet op, dersom Lejemaalæg gives. Endvidere faar Nævnet Ret til at genoptage en Sag til ny Behandling og Afgørelse, naar Omstændighederne taler derfor, og til at indkalde i Kommunen bosatte Personer til at møde og afgive Forklaring.

En særdeles vigtig, ja nødvendig Ændring i Loven er, at Regelen om Opsigelse af Beboelseslejligheder er gjort gældende ogsaa for Forretningslokaler. I den nu gældende Huslejelov siges det om Opsigelse af Forretningslokaler, at den altid skal godkendes, naar vedkommende Ejer selv vil benytte Forretningslokalet. Er der Tale om Beboelseslejligheder, skal Opsigelsen kun i Almindelighed, efter Nævnets nærmere Bestemmelse, godkendes, med andre Ord, Nævnet behøver ikke altid at godkende Opsigelsen, fordi en Ejer siger, at han selv skal bruge Lejligheden til Beboelse. Denne Regel foreslaas nu indført i Loven ogsaa for Forretningslokalers Vedkommende, idet det viste sig, at Pligten til altid at godkende Opsigelse af Forretningslokaler, naar vedkommende Ejer selv skulde benytte dem, blev anvendt i Spekulationsøjemed. En Ejendom opkøbtes, den vedkommende forretningsdrivende opsagdes, idet den nye Ejer erklærede selv at ville benytte Lokalet, den, som sad inde med Lokalet, maatte, for at kunne beholde sin Forretning der, købe Ejendommen med en stor Opgæld. Efter at den paagældende paa den Maade havde købt en Ejendom og igen solgt den med stor Avance, gik han til den næste Ejendom i samme Gade, hvor han fortsatte denne Transaktion. Det var selvfølgelig nødvendigt at hindre noget saadant; Landstinget er gaaet med til, at denne nødvendige Bestemmelse optoges i Loven, og dette betyder for mig noget overmaade væsentligt med Hensyn til Lovens Fornylse.

Med de Ændringer, som jeg her har nævnt, foreslaas Huslejeloven i øvrigt bevarret. Hvad der er indføjet af Ændringer, er alt Forbedringer, og jeg tillader mig derfor at anbefale, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det her efter Behandlingen i Landstinget foreligger.

Birch: Det foreliggende Lovforslag gaar først og fremmest ud paa en Fornylse af den gældende Huslejelov. Jeg skal ikke komme dybt ind paa Venstres hele Stilling til denne Lovgivning. I saa Henseende tillader jeg mig at henvise til, hvad der er udtalt af Venstres Ordførere, først i sin Tid af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), der talte den 13. April 1916, senere af mig, der talte den 15. November 1916. I Korthed er vor Stilling den, at vi ikke elsker denne Art Lovgivning, men anser den for ganske nødvendig, naar Omstændigheder, over hvilke vi ikke er Herrer, saaledes som det